

**Kresby
holuba domácího**

**NÁRODNÍ KOMISE PRO STANDARDY
HOLUBŮ ČSCH**

Ing. Juraj Kafka

Mgr. Bc. Alexandr Veselý

Definice kresby

- Kresba je **kombinace barevného opeření s bílým**.
- Až na výjimky se jedná o **projev ustálený**, definovaný vzorníky plemen, včetně meziplemenných specifíků.
- Bílá barva je myšlena jako **plošná ztráta pigmentace skupiny per**, nikoli plošná ztráta pigmentace jednoho pera.
- Nejvíce kreslených holubů se nachází ve skupině barevných holubů a mezi rejdiči. České holubářství se vyznačuje u národních plemen holubů značným citem, oblibou a prošlechtěností kresebných rázů.

Důležité

- Pro plemena vyskytující se v jediné kresbě, se **kresba stává určovacím znakem**, nelze je bez dalšího vystavovat v jiné kresbě v kategorii AOC.
- Vlohy pro kresby **nejsou umístěny na pohlavním chromozomu**. Neexistuje „větší dědivá síla“ holubů nebo holubic.
- Nejedná se o kresbu, jestliže hovoříme o vyběleném vzorku v křídelních štítech (bělopruhý, šupkatý nebo slitě šupkatý). Zde se jedná o **vzorek**.
- Nejedná se o kresbu, jestliže opeření je vyběleno pomocí některého z modifikátorů (např. probělenost běloušů, šupinatost vlivem účinku faktoru pencil či lemovanost u orientální barevné řady - orient stencil). Zde hovoříme o **efektu** (opeření není celé bílé, ale jen jeho určitá část).

Další charakteristiky kreseb

- Variabilnost - konkrétní varianta kresby je výsledkem cílevědomé činnosti, přičemž **stejná kresba**, například sedlatá či stračí, **může mít napříč plemeny více forem** (s kapkou i bez, vouskem, bez náprsenky atd.)
- Kresby se mohou jevit jako pozitiv a negativ. Stejně oblasti **mohou mít alternativu bílou i barevnou**. Hovoříme rovněž o barevných kresbách na bílém opeření (barevnohlávek či štítník) a bílých kresbách na barevném opeření (lysý, kněz, atd.).
- Naprostá většina kreslených holubů patří mezi homozygoty. Jejich **dědičnost odpovídá nepohlavně vázanému recesivnímu znaku**. Aby se kresba mohla projevit, musí se vlohy sejít od otce i matky.
- Rozložení kresby **může ovlivnit zbarvení zobáku**, respektive jeho jednotlivých čelistí, **očí (vč. jejich čistoty či klínek) a drápků**, u některých plemen standard stanoví, že barva drápků u kreslených rázů není významná.

Představení nejčastějších kreseb

- **Kresba stříkaná** je pokud možno rovnoměrné střídání bílých a barevných per po celém opeření včetně letek a rýdováků (nepodléhá bělení v závislosti na věku, foto 1).
- Modifikace **tygr** je vybělující typ bělouše G^T , kde poměr bělení se s věkem zvětšuje. Letky i rýdováky jsou vždy barevné (foto 2). V juvenilním šatě je budoucí kresba naznačena tím způsobem, že později zcela vybělená pera jsou světle mramorovaná. Na fotu 3 je zachycen tabulový (bělokřídlý) tygr.

Varianty tygrů

Nejméně je probělení znát na tzv. **kropenáčích** (jen na hlavě), pak hovoříme o **tmavých (foto 1)** a **světlych tygrech (foto 2)**, docházíme k **tabulovým** (bělokřídlým) formám tygrů až po nejvíce probělenou kresbu **čápka** (foto 3 - brněnský voláč). Některá kreslená plemena (např. kapucíni – kresba mniší) se vyskytují i v rázu tygrů, v tomto případě je žádoucí jen takový projev vybělení (tmavý tygr), který nenarušuje vlastní kresbu plemene (mniší).

Kresba běloštítná

Do širší rodiny tygrů řadíme i holuby **běloštítné** (foto vpravo), u kterých jsou bílé křídelní štíty, ruční letky zůstávají zbarveny, u červených a žlutých recesivních se tato kresba projevuje až po pelichání. U některých plemen je povolena méně dokonalá varianta s bílým kostřecem, břichem nebo i bérci (foto dole vlevo).

Kresba straky versus stříkaná

- **Straka** - střídání barevných celků s celky bílými (foto 1).
- **Stříkaná** - rovnoměrné střídání jednotlivých barevných a bílých per (foto 2).
- **(Nepravou) stříkanou kresbu** vytváří projev některých vybělujících modifikátorů v rozprostřeném (Spread) založení, zpravidla na bázi černého zbarvení, jedná se např. o „spread“ bělouše, mandlové, rodobarvé a jiné faktory (foto 3).

Kresba sedlatá a její varianty

Kresba sedlatá (kombinace bělohlavé, běloprsé a bělokřídlé) má napříč plemeny více forem, někdy bez kapky (foto 1), s lehčí (foto 2) nebo těžší (foto 3) kapkou, s vouskem, bez náprsenky, s náprsenkou či prodlouženou náprsenkou, liší se i zbarvením hřbetu (u plemen bez kapky obvykle bílý, u plemen s kapkou tažený).

Sedlatá s náprsenkou

Sedlatá s vouskem

Kresba stračí a její varianty

Převládá barevné opeření, kdy bílá jsou křídla, dolní hrud' a břicho, příp. rousy (foto 1). U některých plemen byla stračí kresba modifikována o půlměsíc, erb či hvězdu na krku (foto 2), bradku či bílé líce na hlavě (foto 3).

Kresba mniší a její varianty

Je charakteristická bílou hlavou, letkami, ocasem a oblastí kolem běháků (u rousných plemen je bílý též rous, foto 1). Tato kresba je někdy prodloužená, kdy je bílá rozšířena až na celou dolní hrud' (staroholandský kapucín, foto 2, zde kombinace s tmavou tygří kresbou). Pozor u kudrnáče se nejedná o mniší kresbu, ale typický projev modifikace bělouš (foto 3).

Kresba pštrosí a její varianty

Kresba pštrosí, tzv. gazzi, může být i běloocasá (foto 1). U moravských pštrosů, hanáckých voláčů či rostovských rejdičů je nejtmavší. Barevné jsou hlava, obojek, celá křídla, hřbet vč. kostřece a ocas včetně podocasníku. Kresba je nejvíce kolísavá na obojku, kde se různí hloubka zákresu, vadou na zadní části krku je cop. U tohoto stupně se projevuje barevný rous (foto 2), případně méně či více barevné kalhotky.

Světlé varianty pštrosí kresby

Směrem ke štraserům a zejména k modenům (foto 1) dochází k ústupu barevných ploch pštrosí (gazzi) kresby, které dále pokračuje přes české holuby (foto 2) či bavorské voláče (rous a letky bílé, foto 3),

Další varianty pštrosí kresby

Pštrosí, neboli gazzi, kresba, dále zvětšuje podíl bílého opeření u prácheňských káníků, kteří jsou navíc s lyskou (foto 1), směrem k vídeňským slepičákům, kteří se vyznačují hlubokou barevnou náprsenkou a na zadní části hlavy a krku bílou pěšinkou (foto 2).

Kresba anglická a její varianty

Sestává z bílého pŕlměsíce, bílých letek a bílého opeření od dolní hrudi až po ocas. Její pestrost se projevuje nejvíce přítomností (foto 1) nebo postrádáním růžic (foto 2, růžice jsou skupinky bílých jednotlivých per v ramínkách) a šířkou pŕlměsíce (užší např. u cášského voláče či chebské straky).

Ostatní kresby

Bělohrotá

Bělokřídla

Bělokřídla
s bradkou

Bělohlavá bělohrotá

Bělohlavá

Lysá

Lyska

Běloocasá s lyskou

(slitá šupkatost v křídelních štítech není součástí kresby, ale vzorku holuba)

Bělohrotá s lyskou

Barevnoocasá

Běloocasá

Štítník

(u většiny plemen jsou povoleny barevné plochy za nohama)

Bagdetí čápek

Barevnohlávek

(barevná hlava s kratším obojkem a barevný ocas vč. podocasníku)

Barevnoocasý štítník

(srovnej s bagdetím čápkem)

Rozetová kresba

(zprav. doprovázená bílým kostřecem)

Krymka

(barevná čepička a ocas)

Kněz

(bílá čepička - horní polovina hlavy)

Jeptiška

(opak mnicha)

Vlaštovčí kresba

(běloprsá)

Barevnobřichá

Čejčí kresba

Barevnokřídlá s bílým sedlem,
barevnou kapkou, popřípadě
rousy.

- **Vlaštovčí kresba**

Barevnokřídlá s barevnou horní
polovinou hlavy (čepičkou),
popřípadě rousy.

- **Rušvan (čejčí čápek) -** barevnohrotá (včetně křidélka) s kapkou, případně barevnými rousy.

- **Kaňka**
(barevnoocasá s kapkou)

Měsíčková kresba

Bíломěsíčková kresba

Kresba lahore

(varianta plášťové kresby -
barevnokřídla s barevnou hřívou,
záhlavím, temenem a čelem)

Specifické kresby

U některých dalších plemen je projev kresby jedinečný (obvykle je řazen mezi tzv. plášťové kresby, tvůrčí kresby nebo označován názvem plemene).

Případy specifických kreseb

Další případy specifických kreseb

Tvůrčí kresby

Některá plemena mají předpoklady ke tvorbě kresby, kterou dotváří opakovaný zásah chovatele. Vznikají tak světoznámé české čejky kropenky, u kterých se pravidelně prolínají bílá a barevná pera (foto 1). Dalším příkladem jsou subotičtí rejdiči červení s uměle vytvořenou velkou bílou plochou u oblasti, kde mají plaví holubi pruhy (foto 2).

Zejména u bubláků dochází k rozšíření sedlaté kresby na křídelní štíty, v tomto případě nazýváme kresbu pláštovou.

Děkujeme za pozornost

Fotografie: Mgr. Bc. Alexandr Veselý, Ing. Juraj Kafka,
Lumír Just a archiv autorů